

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 85. Duorum Papalium Theologorum dubia decreta mox promulganda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæc. XVI. „is aliquo tempore per tres immerfio-
 A.C. 1562. „nes celebraretur, unicam etiam ad-
 „mifit: fimiliter immerfio, verfio, &
 „effufio fuum ritum mutarunt.,, Con-
 tendebat tamen Aliphanus Antiftes,
 quod Baptismi ritus nunquam fuerit
 immutatus: verum fuam proppofitionem
 comprobare haud poterat.

§. LXXXV.

*Duorum Papalium Theologorum du-
 bia circa decreta mox pro-
 mulganda*

Pallav. n. 9. Comppofita difceptatione circa fepti-
 Capitis Sancti Joannis interpreta-
 tionem Legati fperabant, omnem deni-
 que litem diremptum iri, nullumque
 amplius obicem biduo poft celebrandæ
 Seflioni obftitutum, dummodo claufu-
 lam nuper relatam decreto inferri per-
 mitterent: at die decima quarta Julii
 vefpere ante folis occafum Alphofus
 Salmeron Jefuita, & Francifcus Tor-
 res, ambo Theologi ad Synodum a
 Papa miffi, a Cæfareis, qui Seflionem,
 aut impedire, aut faltem inutilem red-
 dere nitebantur, ad id, ut fertur, im-
 pulfi Hofium Legatum adibant expo-
 nentes, quod diflimulare non poffint,
 quin proponerent, videri fibi in decre-
 tis proxime promulgandis quædam tanto
 Con-

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

Concilio minime digna contineri, ac proin ea prius esse corrigenda. Porro Hofius ea re Sociis suis mox significata, ab eis impetravit, ut duo illi Theologi audirentur coram quibusdam doctis Viris. Seligebantur hanc in rem Joannes Jacobus Barba Neapolitanus Interamnæ in Umbria Episcopus, Theologus a Paulo III. ad Concilium missus, Ægidius Fuscararius Mutinensis Episcopus, Corciomerus Almeriæ in Hispania Antistes, & Hieronymus Trevifanus Veronensis Episcopus, quibus etiam adjungebatur Petrus Soto Dominicanus, ut tunc, si hæ utriusque Theologi observationes majoris momenti censerentur, in Congregatione proponi possent: porro eorum dubia ad quatuor redigebantur capita.

I. „In commemorando mandato, „quod Christus in cœna tradidit, „bibe ex eo omnes, minime declaratur, „quam ob causam inde non eruatür universalis necessitas pro fidelibus utramque speciem accipiendi: hujus rei vero „causam, quemadmodum Salmeron „multis probationibus in suo priori sermone nuper relato stabilire aggrediebatur, sequentem esse ajebant, „eoquod mandatum illud non ad omnes fideles referatur, sed solum „ad omnes Apostolos, & in ipsis ad „omnes

Sæcul. XVI

A C 1562

omnes Sacerdotes; ad quod proban-
 dum multum roboris collocabant in
 argumento deducto ex verbis, quæ
 sequuntur: *quotiescunque bibetis, facite
 in meam commemorationem*: propterea
 eoquod id facere duntaxat proprium
 sit Sacerdotum, atque absque hac di-
 stinctione inferri non possit ex hoc tex-
 ta, quod communio sub utraque spe-
 cie cunctis fidelibus necessaria non sit,
 prout tamen decretum insinuare
 videtur.

II. Minus Synodi honori, ac digni-
 tati consultum foret, si quoddam du-
 bium relinqueret circa explicationem
 Capitis sexti S. Joannis, nec pro certo
 affirmaret, quod Christus in eo sermone
 de vera Sacramenti susceptione, nec
 non de manducatione Sacramentali fue-
 rit locutus, cum non habeatur in Evan-
 gelio validius testimonium ad ostenden-
 dam obligationem, quam Redemptor
 ad hoc Sacramentum usurpandum in-
 junxit.

III. Duobus testimoniis in secundo
 decreti capite productis vis non inest
 ad comprobendam in Ecclesia perpe-
 tuam potestatem, in sacramentis salva
 illorum substantia, *ea stabiliendi, va-
 riandi, seu mutandi quæ suscipientium
 utilitati, vel ipsorum Sacramentorum
 venerationi pro rerum, temporum, &
 loco-*

locorum varietate magis expedire judicaret, Sæcul. XVI.
A. C. 1562.
 quorum testimoniorum primum desumptum est ex epistola prima ad Corinthios capite quarto, ubi D. Paulus inquit: *Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei:* alterum ad hoc ipsum exequendum in undecimo ejusdem epistolæ capite legitur, ubi quibusdam ad hujusce Sacramenti usum præscriptis subdit Paulus: *cetera cum venero, disponam: verum* hi textus non probant hanc Ecclesiæ potestatem, eoquod quartum caput epistolæ ad Corinthios non loquatur de Sacramento: ea autem, quæ Divus Paulus in capite undecimo se dispositurum dicit, duntaxat externam disciplinam concernunt: quinimo etiamsi in utroque textu de Sacramentis Apostolus fuisset locutus, *dispensatori* tamen non competeret potestas mutandi, sed mere exequendi.

IV. Idonea non est probatio, quæ adducitur in quarto decreti capite, ubi dicitur, quod infantes non egeant Eucharistiæ sumptione, & quidem ea ex ratione, quia gratiam per baptismum jam adepti, illam amittere nequeunt ea ætate: nam licet nequeant infantes tunc gratiam amittere, possunt tamen eam augere, & ab hujusmodi incremento illi minime arcendi videntur per hoc, quod Eucharistiæ participatione
 priver-

Sæcul. XVI.
A.C. 1562. priventur: quapropter hi Theologi pe-
tebant, ut alia ratio, quæ illius inter-
dicti æquitatem ostenderet, adducere-
tur, qualis foret hæc, eoquod infan-
tes nequeant panem Eucharisticum a
communi pane discernere, adeoque se-
ipsum probare non possint ad illum digne
comedendum, sicut tamen Apostolus
præcipit: non ergo eis Eucharistiam
ministrare oportet, eoquod eam hoc
modo discernere non valeant.

§. LXXXVI.

*Responsum ad utriusque Theologi Pon-
tificii dubia.*

Porro Legati perceptis hisce quatuor
utriusque Legati Pontificii rationi-
bus ex quatuor illis Episcopis ad id de-
signatis, nequon ex Petro Soto, quid
demum sentirent, sciscitabantur: porro
hi re inter se maturius perpensa, cuncta
decreti capita fuisse rite confecta, neque
emendatione indiga affirmabant, ex-
cepto tertio capite, in quo forte quic-
quam corrigi posset: itaque ad primam
Salmeronis difficultatem responsum est,
quod ægre admodum definiri possit, ea
verba in ultima Cœna fuisse directa a
Christo solum ad Apostolos, & in ipsis
ad solos Sacerdotes, cum tam multi
Doctores, inter quos S. Thomas nume-
ratur, existerent, qui hæc verba ad alios
exten-

*Pallav. l. 17.
c. II. n. II.
& seq.*